

Υπόθεση T-423/09

Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

«Ντάμπινγκ — Εισαγωγές ορισμένων τούβλων μαγνησίας προελεύσεως Κίνας — Κανονισμός που περατώνει ενδιάμεση επανεξέταση — Σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής — Συνεκτίμηση του φόρου προστιθεμένης αξίας της χώρας καταγωγής — Εφαρμογή μεθόδου διαφορετικής από τη χρησιμοποιηθείσα κατά την αρχική έρευνα — Μεταβολή συνθηκών — Άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο β', και άρθρο 11, παράγραφος 9, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 [νυν άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο β', και άρθρο 11, παράγραφος 9, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009]»

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Δεκεμβρίου

2011 . . . . . II - 8374

Περίληψη της αποφάσεως

1. *Κοινή εμπορική πολιτική — Άμυνα κατά των πρακτικών ντάμπινγκ — Διαδικασία επανεξετάσεως — Σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής «συμπεριλαμβανομένου του φόρου προστιθεμένης αξίας»*
(Κανονισμοί του Συμβουλίου 384/96, άρθρα 2 § 10, στοιχείο β', και 11 § 3, 1659/2005, 826/2009 και 1225/2009, άρθρα 2 § 10, στοιχείο β', και 11 § 3)

2. *Κοινή εμπορική πολιτική — Άμυνα κατά των πρακτικών ντάμπινγκ — Περιθώριο ντάμπινγκ — Σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής — Εξουσία εκτιμήςεως των οργάνων — Σύγκριση στο ίδιο στάδιο εμπορίας*
(Κανονισμοί του Συμβουλίου 384/96, άρθρα 1 § 2 και 2 § 10, και 1225/2009, άρθρα 1 § 2 και 2 § 10)
3. *Κοινή εμπορική πολιτική — Άμυνα κατά των πρακτικών ντάμπινγκ — Διαδικασία επανεξετάσεως — Αλλαγή της μεθόδου υπολογισμού*
(Κανονισμοί του Συμβουλίου 384/96, άρθρα 2 § 10, 11 § 9 και 17, και 1225/2009, άρθρα 2 § 10, 11 § 9 και 17)

1. Εφόσον, στον κανονισμό 826/2009, σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού 1659/2005 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων τούβλων μαγνησίας καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, το Συμβούλιο θεωρεί ότι, κατά τη διαδικασία μερικής ενδιάμεσης επανεξετάσεως δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ 384/96 (νυν άρθρου 11, παράγραφος 3, του κανονισμού 1225/2009), σε αντίθεση με τα ισχύσαντα κατά την αρχική έρευνα, δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την προσαρμογή της κανονικής αξίας και/ή της τιμής εξαγωγής δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού (νυν άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο β', του κανονισμού 1225/2009), με αποτέλεσμα η εν λόγω διάταξη να μην έχει εφαρμογή,

δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι, λαμβάνοντας υπόψη, στον προσβαλλόμενο κανονισμό, τον φόρο προστιθεμένης αξίας ύψους 17%, το Συμβούλιο εφάρμοσε το άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού, προσαρμόζοντας, έτσι, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, την κανονική αξία και την τιμή εξαγωγής προκειμένου να αποκαταστήσει τη συμμετρία μεταξύ της αξίας και της τιμής αυτής. Κατά συνέπεια, δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι η μέθοδος συγκρίσεως που εφαρμόστηκε με τον κανονισμό 826/2009 συνίσταται στην προσαρμογή της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού. Στην πραγματικότητα, πρόκειται για σύγκριση της εν λόγω αξίας και τιμής συμπεριλαμβανομένου του φόρου προστιθεμένης αξίας, βάσει της γενικής μόνο διατάξεως του άρθρου 2, παράγραφος 10, πρώτη και δεύτερη περίοδος, του

βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 2, παράγραφος 10, πρώτη και δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 1225/2009).

(βλ. σκέψεις 37-38)

2. Στον τομέα των μέτρων εμπορικής άμυνας, τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως λόγω της πολυπλοκότητας των οικονομικών, πολιτικών και νομικών καταστάσεων που πρέπει να εξετάσουν. Αυτή η εξουσία εκτιμήσεως αφορά και την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών που δικαιολογούν τον δίκαιο χαρακτήρα της εφαρμοσθείσας μεθόδου σύγκρισεως, καθώς η έννοια του «δικαίου» είναι αόριστη και πρέπει να συγκεκριμενοποιείται από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης κατά περίπτωση, λαμβανομένου υπόψη του οικονομικού πλαισίου στο οποίο εντάσσεται. Πράγματι, η επιλογή μεταξύ των διαφόρων μεθόδων υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ και ο καθορισμός της κανονικής αξίας ενός προϊόντος προϋποθέτουν την εκτίμηση πολύπλοκων οικονομικών καταστάσεων και ο δικαστικός έλεγχος της εκτιμήσεως αυτής πρέπει να περιορίζεται στην εξακρίβωση του αν τηρήθηκαν οι διαδικαστικοί κανόνες, του αν είναι ακριβή τα πραγματικά περιστατικά βάσει των οποίων πραγματοποιήθηκε η αμφισβητούμενη επιλογή, του αν υπήρξε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των περιστατικών αυτών ή κατάχρηση εξουσίας.

Εξάλλου, προσαρμογή της τιμής εξαγωγής ή της κανονικής αξίας μπορεί να

πραγματοποιείται αποκλειστικά και μόνον προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη οι διαφορές όσον αφορά παράγοντες που επηρεάζουν τις τιμές και, επομένως, τη δυνατότητα σύγκρισεως των τιμών αυτών. Τούτο σημαίνει ότι η προσαρμογή αποσκοπεί στην αποκατάσταση της συμμετρίας μεταξύ κανονικής αξίας και τιμής εξαγωγής ενός προϊόντος, έτσι ώστε, αν πραγματοποιηθεί νομότυπη προσαρμογή, να συνάγεται ότι η συμμετρία μεταξύ της κανονικής αξίας και τιμής εξαγωγής έχει αποκατασταθεί. Αντιθέτως, αν η προσαρμογή δεν πραγματοποιηθεί νομοτύπως, προκαλείται ασυμμετρία μεταξύ κανονικής αξίας και τιμής εξαγωγής.

Στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του κατά πόσον είναι δίκαιη η εφαρμοσθείσα μέθοδος σύγκρισεως, η έννοια της συμμετρίας μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής αποτελεί στοιχείο-κλειδί, το οποίο αντιστοιχεί στην ανάγκη αποδείξεως της συγκρισιμότητας των τιμών κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ 384/96 (νυν άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 1225/2009). Πράγματι, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 10, πρώτη έως τρίτη περίοδος, του ίδιου κανονισμού (νυν άρθρο 2, παράγραφος 10, πρώτη έως τρίτη περίοδος, του κανονισμού 1225/2009), η δίκαιη σύγκριση μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας πρέπει να πραγματοποιείται, στο ίδιο στάδιο εμπορίας, για πωλήσεις πραγματοποιηθείσες σε ημερομηνίες όσο το δυνατόν εγγύτερες και λαμβανομένων δεόντως υπόψη άλλων διαφορών που επηρεάζουν τη συγκρισιμότητα των τιμών, μόνον δε στις

περιπτώσεις που η κανονική αξία και η τιμή εξαγωγής που έχουν καθορισθεί δεν είναι συγκρίσιμες μπορούν τα θεσμικά όργανα να προβούν σε προσαρμογές.

Υπ' αυτές τις συνθήκες, το Συμβούλιο δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης, κρίνοντας ότι η σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής συμπεριλαμβανομένου του φόρου προστιθεμένης αξίας αποτελεί δίκαιη μέθοδο σύγκρισης, καθόσον η εν λόγω σύγκριση πραγματοποιείται, τηρουμένης της προϋποθέσεως της συμμετρίας μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής, στο ίδιο στάδιο εμπορίας, για ταυτόχρονες πωλήσεις τόσο εγχώριες όσο και προς εξαγωγή, οι οποίες υπόκεινται όλες στην εφαρμογή του ίδιου φόρου προστιθεμένης αξίας.

(βλ. σκέψεις 40-43, 45)

3. Από το άρθρο 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ 384/96 (νυν άρθρο 11, παράγραφος 9, του κανονισμού 1225/2009) προκύπτει ότι, στο πλαίσιο επανεξετάσεως ενός μέτρου αντιντάμπινγκ, τα θεσμικά όργανα

οφείλουν, κατά κανόνα, να εφαρμόζουν την ίδια μέθοδο με εκείνη της αρχικής έρευνας που κατέληξε στην επιβολή του δασμού αντιντάμπινγκ, συμπεριλαμβανομένης της μεθόδου σύγκρισεως της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 10, του ίδιου κανονισμού (νυν άρθρο 2, παράγραφος 10, του κανονισμού 1225/2009). Ωστόσο, η ίδια αυτή διάταξη προβλέπει μια εξαίρεση, η οποία επιτρέπει στα θεσμικά όργανα της Ένωσης να εφαρμόζουν μεν μέθοδο διαφορετική από εκείνη που χρησιμοποιήθηκε κατά την αρχική έρευνα, αλλά αποκλειστικά και μόνον κατά το μέτρο που οι περιστάσεις έχουν μεταβληθεί.

Εξάλλου, οι έννοιες της «μεθόδου» και της «προσαρμογής» δεν ταυτίζονται. Αλλά, ακόμη και αν υποθεθεί ότι η έννοια της «προσαρμογής» κατά το άρθρο 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού θα μπορούσε να εξομοιωθεί με εκείνη της «μεθόδου» κατά την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 9, του ίδιου κανονισμού, σε περίπτωση που τα θεσμικά όργανα απλώς δεν προέβησαν σε προσαρμογή λόγω του ότι, σε αντίθεση με αυτό που ίσχυε κατά την αρχική έρευνα, δεν πληρούνταν κατά τον χρόνο της επανεξετάσεως οι προϋποθέσεις του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο β', του κανονισμού 1225/2009) που θα δικαιολογούσαν μια τέτοια προσαρμογή, μόνη η άρνηση των οργάνων να προβούν σε προσαρμογή δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αλλαγή μεθόδου κατά την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού. Πράγματι, η διάταξη αυτή απαιτεί να είναι η σχετική μέθοδος σύμφωνη με τις διατάξεις του άρθρου 2 και του άρθρου 17 (νυν άρθρο 17 του κανονισμού 1225/2009) του ίδιου κανονισμού, του οποίου οι επιταγές πρέπει να

τηρούνται σε κάθε περίπτωση. Έτσι, αν αποδειχθεί κατά το στάδιο της επανεξετάσεως ότι η εφαρμογή της μεθόδου που εφαρμόστηκε κατά την αρχική έρευνα δεν ήταν σύμφωνη με το άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού, τα θεσμικά όργανα υποχρεούνται να απέχουν πλέον από την εφαρμογή της μεθόδου αυτής, έστω και αν αυτό συνεπάγεται «αλλαγή μεθόδου» κατά τη στενή έννοια του όρου.

Έτσι, όταν τα θεσμικά όργανα δεν έχουν, κατά τη διαδικασία επανεξετάσεως, τη δυνατότητα να προβούν σε προσαρμογή δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, δεν μπορούν να υποχρεωθούν, δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 9, του ίδιου κανονισμού, να το πράξουν παρά ταύτα, εκ μόνου του λόγου ότι πραγματοποιήθηκε

τέτοια προσαρμογή κατά την αρχική έρευνα.

Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν υποτεθεί ότι, κατά τη διαδικασία επανεξετάσεως, το Συμβούλιο ακολούθησε διαφορετική μέθοδο σύγκρισεως της κανονικής αξίας με την τιμή εξαγωγής των εξεταζόμενων προϊόντων από εκείνη που είχε εφαρμοστεί κατά την αρχική έρευνα, δεν υποπίπτει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όταν αποδεικνύει, αφενός, ότι μεταξύ της αρχικής έρευνας και της διαδικασίας επανεξετάσεως μεσολάβησε μεταβολή των συνθηκών και, αφετέρου, ότι η μεταβολή αυτή μπορούσε να δικαιολογήσει την αποχή από μια τέτοια προσαρμογή.

(βλ. σκέψεις 54, 57-59, 62, 65)